

[Undervisningsministeren.]

om forpraktik, at ansøgerne, hvis loven ikke blev ændret, alligevel skulle dokumentere forpraktik eller søge dispensation for manglende forpraktik, og at de derfor måtte holde sig orienteret om lovændringen, inden de indsendte ansøgningen.

Lovændringen havde ikke virkning på pointsystemet, men vedrørte bortfald af kravet om forpraktik. Der var således ikke grund til at oplyse ansøgerne om det uændrede pointsystem, som ansøgerne allerede havde fuld oplysning om.

Jeg står derfor uforstående over for det nævnte tilfælde. Såfremt den pågældende ansøger ikke har fulgt anmodningen om at søge oplysning om lovændringen, ville det ikke have betydet noget for behandlingen af ansøgningen, idet lovforslaget om forpraktikkens bortfald blev vedtaget. Der var således fuld overensstemmelse mellem den udsendte vejledning og optagelseskravene.

Af *Brøndlund Nielsen* til undervisningsministeren (4. september 1973):

„Hvordan vil ministeren sikre, at der bliver smidige overgangsmuligheder mellem de forskellige uddannelsesinstitutioner inden for de videregående uddannelser?“

(Spm. nr. 344).

Begrundelse.

Det er et af de overordnede mål i planlægningen af vort uddannelsesvæsen — sådan har jeg da opfattet det — at det skulle være præget af smidige overgangsmuligheder. Min begrundelse for at stille spørgsmålet er, at træk i udviklingen kunne tyde på, at vi fjerner os fra dette mål. Jeg tænker på de forskellige såkaldte basisuddannelser, der indføres i disse år. De kan vel bidrage til målets opfyldelse inden for den enkelte institution, men jeg frygter, at de på en uheldig måde vil diskriminere over for studerende, der ønsker videregående uddannelse uden at have søgt forberedende uddannelse ved de institutioner, der giver basisuddannelse.

Dette kan give universitetscentrene en fortrinsstilling, der kan udvikle sig til en monopolstilling. Dette vil efter min mening være et afgjort tilbageskridt for vort uddannelsesvæsen.

Jeg mener, at problemstillingen illustreres, når der i flertalsindstillingen om opbygningen af Ålborg-centret vedrørende meritoverførsel anføres, at det skal søges opnået, at basisuddannelse ved centret fuldt ud kan godskrives ved videre studium ved et af de andre universiteter, mens det anføres, at det i hvert enkelt tilfælde må forhandles, om meritter opnået andetsteds kan godskrives ved centret.

Rent konkret bør det klarlægges, hvilke tanker man har gjort sig om, hvordan forholdet skal være mellem uddannelserne ved centrene og den læreruddannelse, folketinget ved loven af 1966 har vedtaget.

Undervisningsminister *Knud Heinesens* svar (11. september 1973):

Jeg er enig i, at skabelsen af smidige overgangsmuligheder er et af de overordnede mål for planlægningen af de videregående uddannelser.

Spørgsmålet om overgangsmuligheder kan, så vidt jeg kan se, deles op i tre situationer:

1. Overgang fra en uddannelse fra én institution til den samme uddannelse ved en anden institution.
2. Overgang fra én uddannelse til en anden uddannelse på samme niveau og
3. Overgang fra én uddannelse til en beslægtet uddannelse på et andet niveau.

Det er især de to sidste situationer, man har haft for øje i de senere års planlægning. De basisuddannelser, som sættes i værk, har netop til formål at danne en fælles indgang til beslægtede uddannelser både på samme og på forskellige niveauer, således at den studerende desuden får en bred orientering om grundlaget for de uddannelser, han skal vælge imellem efter basisuddannelsen. Efter gennemgået basisuddannelse vil den studerende dernæst kunne skifte uddannelse eller